

Előfizetési ár:

Egész évre 6 ft
Fél évre 3 „
Negy. évre 1 ft 50 kr.
Egy szám ára 5 kr.

Hirdetések és nyilt-
töri közlemények
juttányosan közöltek.

WÉGVIDÉK

Politikai lap.

Szerkesztőség:

Gromon ut 8. sz. a.

Kiadóhivatal:

József főherceg
utca 11. szám.

Közlemények a szer-
kesztőségbe, előfize-
tési és hirdetésdíjak,
úgy a lap szétküldé-
sére vonatkozó pana-
szok a kiadóhivatalba
küldendők.

Megjelenik:

minden vasárnap, és csütörtök
reggel.

Főszerkesztő:

Feymann Gyula

Felölős szerkesztő:

Dr. Hódy Antal

ÜGYVEDEK.

Hirdetések

Vig Simon nyomdájában is felvételnek.
Gromon utca 8. szám.

Egy tékozló város.

Persze hogy Pancsováról van szó! Arról a városról, a melyikről tíz esztendővel ezelőtt azt se tudták az országban, hogy létezik-e, és a mely város éppen ebben a sötét ismeretlenség korszakában volt a legboldogabb, a legkedvezőbb helyzetben. Mert hiszen abban az időben alig volt tíz százaléknyi pótdadónk, mióta azonban a civilizált városok sorában emlegetnek bennünket, ez ószeszegnek a tiszteresét szedik be rajtunk. Sőt éppen ennek a specialitásunknak köszönhetjük hírességünket; legutóbb is szomorú büszkeséggel olvashattuk egyik fővárosi hírlapban, hogy a mi városunk a legelső az országban — a közterhek nagysága tekintetében.

Szinte hallom, hogyan sietnek erre a város korifeusai unisono a stereotyp válaszszal, hogy: igen ám, sok a közteher, de ezzel szemben óriási haladást mutat az utolsó években a város s a legmaradandó alkotások éppen az utolsó tíz év alatti korszaknak köszönhetik léteiket. Hát édes jó uraim! Én is ide s ova tíz esztendeje vagyok a városi dolgoknak szemlélője, de legnagyobb sajnálatomra nem tudtam ez idő alatt az „utóbbi évek korszakalkotó alko-

tásait“ felfedezni Pancsova városában.

Tíz év előtt is ép oly pusztán, növényzet nélkül állottak utcáink és piacaink mint ma, — azzal a különbséggel, hogy akkor tisztán voltak tartva; tíz évvel ezelőtt is a régi módi gázvilágítás volt Pancsován, mint ma, — azzal a különbséggel, hogy akkor jobban világítottak a lámpák: — tíz év előtt is ép oly piszkos, sötét és egészségtelen volt a város házáinak legjobban igénybe vett hat szobája, mint ma, — azzal a különbséggel, hogy akkor nem voltak e helyiségek úgy túlzásfólvá; tíz esztendőnek előtte is épp úgy az elővesztéglőnél kötöttek ki a helyihajók, s ép oly életveszélyes volt oda a közlekedés mint ma, — azzal a különbséggel, hogy nem került száz-ezer forintokba ez a modern kényelmes közlekedés; — tíz évvel ez előtt is épanyi volt az orvos nálunk — (vagy tán még kevesebb) mint ma, — azzal a különbséggel, hogy a ragályos betegségek és gyermekhalandóság nem grasszáltak annyira; — mondják még többet?

Hol vannak tehát azok a világra szóló alkotások melyek az elviselhetetlen közterheket eredményezték? Bocsnát, — igazságtalan lennék, ha fel-

nem említeném az utolsó pár év eredményeképp azt, hogy a gyalogjárók itt ott aszfaltozva vannak, csak hogy rögtön utána kell tennünk azt is, hogy ezt nem a város költségén hanem a háztulajdonosok terhére létesítették; a városi hatóságoknak csak annyi érdeme van a dolgban, hogy a nivellirozást elpuskázta és a használhatatlan, botrányos kocsi feljárókat „alkotta“ „műszaki“ személyzete által. Az is igaz, hogy mióta aszfalt járdáink vannak, azóta a járdatisztogatás ősi elavult szokása teljesen kiment a divatból.

Igaz biz az! Egy nagyszabású, városunk s vidéke büszkeségét képező „alkotást“ majd elfelejttem. Ez a „mi vasutunk“ Alkotásnak alkotás, az tagadhatatlan; csak hogy erre a „közgazdasági tényezőre el lehet mondaniunk hogy: „fogtam törököt de nem ereszt!“ Szeretnénk mi nagyon szabadalni ettől a drága csecsebecsétől, de nem lehet. Mióta ez a vasutunk van sokkal drágább, és lassabban szállítjuk az árút fölfelé, a személyszállításnak pedig — a költséges volta mellett — még az a kényelmes oldala is meg van, hogy négyszer — ötször kell átszállanunk a végből, hogy a főváros felé haladó vonatról — lekéshes-

TÁRCZA

Költemények prózában.

Írta: Vetró Sándor József.

I.

Hol van igazság a földön?

Válamelyik télen volt. Egyik osztálytársunkat kísértük ki az Arany temetőbe, midőn az idő leghidegebb volt.

A hó esett, s oly esős, hideg szél süvöltött át a Szabadság-téren, hogy majdnem lemarta arcainkról a bőrt.

Kellemetlen volt énekelni, különösen ha arra is rá gondolt az ember, hogy most csak tiszteletből énekelünk, hanem azért nem zúgolodtunk. Gyermekes kedélyvel, minden utógondolat nélkül haladtunk a szomorú hely felé.

Mi énekesek mentünk elől, utánunk jött a halottas kocsi, míg azt a gyászolók csekély száma követte.

Istenem, hogy sirt az a szegény jó anya!

Én mindig megsajnálom egy kerergő alakot, de ha egy anyát látok sirni, megmozdul bennem a lélek, mert Spártával együtt nem a nőt, hanem az anyát látom benne.

Azoafóliul volt még valaki, a ki bizonyára vagy legalább látszólag igaz könyveket hullatott: a meghalt ifjunak egy barátja.

Barátja? — Oly gúnyosnak tetszett nekem ez elnevezés s az az állapot, mit a ba-

ráság szó kifejez. Elgondoltam, hogy ugy szegyném most magamat, ha nekem kellene ott a koporsó mellett haladnom mint a megholtak barátja, zokogva, mindenkitől láttatva. S így örültem, hogy nem úgy van.

Később azonban, midőn ismerni kezdtem a barátságot, s fel tudtam fogni, hogy mit jelent az, véleményem megváltozott. Tiszteltem az erényt, mely két — ugyanazt érző szívben keletkezik, sokszor nagy, magasztos dolgok létrehozására.

Hanem midőn a barátságban is, mint mindenben — kutatni kezdtem, hogy mi az eszményi s már közel voltam ahhoz a pont-hoz, hol eredményről lehetett szólni, közbejött egy gonosz pillanat s én összetört szívvel tudtam meg, hogy nincsen igazi barátság a földön, mert a mit ugy neveznek az emberek, az csak képzelt ábránd, mely érdekeken alapszik s mihelyt táplálékot nem nyer, kihal, mint száraz talajban az öntözetlen növény.

Hol van hát igazság a földön?

A szerelemben nincs, mert az csak pillanatnyi élvezet nyújt, folyton hazug színben tündököl, a barátságban nincs, mert az érdekekben alapszik.

II.

Emlékezés egy ifjura.

Tőlünk éjszakra, mint a hogy ő sokszor mondogatta, Budapesten született, de én sohasem tudtam elhinni, mert oly rosszul beszélt magyarul, hogy a legjobb akaratnál se süthettem ki az ő pesti származását. Abba meg épen nem tudtam belenyugodni, hogy Budapesten olyan töredezett magyarsággal beszéljenek, mint a hogy ő beszélt.

Megszoktam már, hogy magyar tájon

szépen szóljanak magyarul. — Lám a Tisza mentén nincs idegenszerűség a nyelvben, s ott van szülővárosom szinarany beszédjével. De ez mind mellékes az ő jellemzésére nézve.

Csendes fiu volt, nem sok vizet zavart, a minek okát betegségének kell tulajdonítanom, mely mélyen gyökerezett keblében. Mindamellet nem volt életunt, mint sok hozzá hasonló.

Mennyi diót, almát el tudott fogyasztani! A két oldalzsebje mindig mint két tarisznya lógott alá tartalmával s a mellett mindig éhségről panaszkodott.

Magam is nem egyszer tartottam jól tőröslépénnyel s akkor egész hétig is dicsért utána.

Azonban volt neki egy jeles tulajdonsága, — lelkének szépsége — ez tette őt előttem vonzóvá. Nem volt tudomány, a mi után már mint ifju gyermek ne érdeklődött volna s hogy a művészet sem volt előtte érdektelen, arról meg egyenesen tanuskodik azon tény, hogy én tanítottam őt festegetni.

Gyönyörű jövőt jósolt magának, melyről azt mondogatta, hogy csak szorgalommal és kitartással lehet elérni. Ezért folyton tanult.

Szorgalom és kitartás — mily magasatos fogalmak valának ezéjái elérésében!

Igazán, sokszor nem képzelhető, mennyire kifejlett lélek lakozhat egy tizenéves ifjuban.

Hanem a sors, óh az örökre kegyetlen marad!

Karjai lehanyatlottak, szemei lezárdtak és . . . csak egy lélekkel lett kevesebb a földön.

sünk. Az tény, hogy a Zimonyi hajón régente olcsóbban, kényelmesebben és sokkal gyorsabban közlekedhetünk, de az volt a baj hogy büszke patriciusaink nem mondhatták el, hogy ez a „mi hajónk”; míg vasutunk nem volt, — a becsberekiek irigységét, és nyomasztó versenyét nem idéztük fel magunkkal szemben mert a mi öreg „Pataj” gőzöcskőnk sem nem irigyelte sem nem zsákmányolhatta ki a „testvér város” a saját előnyére. Mostanában a méreg drága vasutunkból Becskerekek és Temes megye húzza a hasznát. — Felemlítsük-e azt, hogy mióta vasutunk van, minden megdrágult Pancsován?!

Ime a „nagy alkotás”!

Nem az a dolog bibéje, tisztelt municipium, nem a láthatatlan nagy alkotások, hanem a könyelmű, okszerűtlen, tékozló gazdálkodás, ez hozta reánk a hallatlan nagy közterheket. — Ez a városi kormányzat, a mely egy törvényen alapuló, két forintnyi tanítói napidij kiutalását órákon keresztül tárgyalja, s végre is a közigazgatási bírósághoz fellebeszeti, — egy banketire pedig három ezer forintot költ; a csatornák nyílásait 60 krajczárnyi költség megtakarítása okából befödetlenül hagyja, életveszélyessé téve az utcákat — és a Temes csatorna homokjába tizezreket bele öl, — a mely félnapig vitatkozik azon, hogy a tüzet vízzel vagy lovakkal oltják-e — s a száz percentes költségvetést ötpercz alatt, vita nélkül elfogadja: ez a városi kormányzat rászolgált a tékozló elnevezésre.

Terünk nem engedi, hogy ezuttal több konkrét esetet hozzunk fel, de rá mutatunk a municipium egy legutóbbi intézkedésére a mely jellemzi azt a kapkodást, fejetlenséget, és menthetetlen pazarlást, a mely közügyeink gazdasági vezetésében uralkodik.

Ezelőtt két esztendővel városatyáink külön reform tervektől áthatva elhatározták, hogy az összes városi pénztárkezelést, mely eddig két kézbe volt elosztva, egyesítik. Hogy mi volt ezzel a céljuk azt nem tudjuk, valószínűleg ők maguk sem tudták. Mert az még a legutolsó községben is tudva lévő és czélszerűnek ismert dolog hogy a különböző pénztárakat lehetőleg más—más egyén kezelése alá adják; azt sem kell bizonyítgatni, hogy a mindinkább szaporodó ügyforgalom miatt minden községben és minden városban nem hogy apasztani, de sőt szaporítani kell a tisztviselők létszámát. Hogy egyedül Pancsova város törvényhatóságánál volnának ezek a körülmények éppen megfordítva azt annál nehezebb elhinnünk, mert tudvalevőleg alig van törvényhatóság, ahol anyi mindenféle „alap”-okat kell kezelnie a pénztárosoknak, mint nálunk.

A reformer városatyák takarékosági szempontot emlegettek ezen újítás behozatalának indokául. Hogy menyiben előnyös a városra ez a takarékosági intézmény, annak illusztrálására szolgált annak idején az a körülmény, hogy a gyámpénztáros, aki még teljesen javakorabeli,

munka bíró ember, közel 1000 frtnyi nyugdíjjal kénytelen volt nyugalomba vonulni, mert állása fölöslegessé vált. De még inkább kitűnik ez a takarékoság az alább elmondandókból.

Mikor két évi kapkodás után meggyőződtek városunk vezetői, hogy ez a pénztár egyesítés be nem vált, mozgalmat indítottak a régi állapot vissza állítására, és kilátásba van, hogy rövid idő múlva ismét két pénztárunk leszen, csak hogy most már a nyugalmazott gyámpénztárossal együtt ke t t ő helyett h á r o m pénztárost kell fizetnünk.

Sőt még egy negyediket is!

Nevezetesen az eddigi pénztáros nyugdíjaztatását kérte. Ennek a nyugdíjaztatásnak, különös története van, amely ismét ami „takarékos” város atyáink eljárását jellemzi. Míg a nyugdíjazását kérő pénztárosról az egyik városi orvos a több évi nagyfokú idegbajjal okozott „testi és szellemi fogyatkozást” és a szolgálatra való teljes alkalmatlanságot konstataálta addig a városi tanács által véleményezés véget felhívott tisztí főorvos nézete szerint „a nagyfokú idegességben szenvedő állapota ez idő szerint egyáltalában nem gyógyíthatatlan” miért is csak az ideiglenes nyugdíjazás illetve hosszabb szabadságolást indítványozta. És dacára ezen nemleges orvosi bizonyítványnak, dacára azon mindenki előtt köztudomású ténynek, hogy a nyugdíjaztatását kérvényező alig 36—38 éves és különféle sportokat kedvelő és üzö pénztáros Verseczen már előre is egy 1000 frtos könyvelői állást vállalt mint mellékfoglalkozást a nyugdíja mellé — és ezen tények teljes tudatában szavazta meg a közgyűlés egyhangulag az illető tiszviselőnek az 500 frtra rugó évi nyugdíjat. Ime tehát így lett a sikerült takarékosági reformok folytán két pénztárosból négy pénztárosunk évi 1500 frt nyugdíj tulkiadással, amely összeg az erőteljes nyugdíjasok életkorára tekintettel átlag 15—20,000 frt kárt okoz a városnak.

Felhozhatnánk itt azt az esetet, hogy egyik teljesen munkaképtelenné vált öreg számtiszt háromszor kérte nyugdíjaztatását, s mindanyiszor elutasították kérelmével, azt is megemlíthetnők, hogy ezen pénztáros nyugdíjazása egyik — másik párt részéről milyen érdekből és indokból fogadtatott el, azt is nagyon alkalom szerű volna szóbeszéd tárgyára tenni, hogy míg fásítási és egyéb fontos czélokra pár száz forintot megtagad a közgyűlés addig ok nélkül a most mondott esetekben 20,000 frtot kidob, azonban elégnék tartjuk még csak azt hozzá tenni mindezekhez, hogy az ilyen gazdálkodás mellett nem csoda, ha a közterhek oly óriási mérvben szaporodnak és hogy minden nagyítás nélkül nyilatkozunk akkor ha az ilyen gazdálkodást pazarlásnak, tékozlásnak nevezzük.

Mert félreértések elkerülése végett még kell jegyeznünk azt is, hogy ezek a nyugdíjazások koránt sem fedeztetnek, ám a városi nyugdíj alapból, amenyiben ez a 20,000 frtnyi alapnak

a kamatait már régen kimerítették a régebbi nyugdíjazások, és így a tisztelt törv. hat. bizottság az adozó polgárság zsebéből gavalléroskodott amikor a jókedvű verseczi főkönyvelő jávára évi 500 frtnyi nyugdíjat megszavazott.

Az ilyen gazdálkodásra csak azt mondhatjuk, amit egyik laptársunk szokot végszoul használni: Nur weiter.

Ez a legbiztosabb út arra hogy a város vagy tönkre menyen, vagy pedig visszafejlődjék nagyközséggé.

H I R E K.

Minden gör. kel. vallásu polgártársunknak boldog újévet kívünk.

Három galamb húzza a nagy harangot. — A fekete angyal újra leszállt. Ujra elragadott egyet a szerető család köréből. Most már a harmadikat. Egyhét alatt három! Önkéntelen felkiáltunk: Isten! mért büntetted annyira azt a szerencsétlen családot. — Ha van bennünk hétköznapi emberekben részvét, kell hogy egész szívvel forduljunk a szegény szülők felé, kik immár harmadik gyermeküket harmadik gyermekükben egyetlen fiukat tették a hideg földre le. Három angyalt vitt az égbe a borzasztó járvány, három kis sirral több van kinn a temetőben. Hogy szárazon regisztráljuk az eseményeket: Dózsa Imre áll. polg. isk. tanárnak tegnap temettek harmadik gyermekét, egyetlen fiacskáját. Mind a három a városunkat tizedelő vörhenyben hunyt el.

Jubiláló áldozatok. A csanádi egyházmegyéhez tartozó lelkészek közül a következők ülik meg az idén huszonöt éves jubileumokat: Ambrus József (Kis-Orosz), Cserépi Sándor (Szeged kegy. r. igazgató), ifj. Damián Péter (Dognácska), Grósz György (B.-Szt. György) Halkoczy Márton (Lupák) Herzog Ferenc (Kübekháza), Hemits József (Temesvár, katonalelkész) Maderlik (Gyertyámos), Makra Imre (Aracs), Neurohr Károly (Tor.-Szécsány), Pfeiffel Károly (Moravica), Raschel Antal (Rafnik), Reinlein József (Sándorháza), Szokán Sándor (Temesvár kegy. r.) és Zvir Endre (Szeged kegy. r.) Aranymisés áldozára nem lesz az idén az egyházmegyének. — A csanádi egyházmegye nevezte: Dollenc József apátkanonok, a ki az idén tölti be életének 90-ik és áldozárságának 64-ik évét.

Egy kis statisztika. Most kapjuk a kimutatást a városi tanács ügyforgalmáról. E szerint a tanács iktatóban beiktatott 30299 ügydarab. Ebből iskolaszéki ügyre vonatkozó volt 181 (234) (a zárjelben lévő számok az 1897-iki állapotot mutatják) tanoucziskolai 32 drb. közigazgatási bizottság szerepel 509 beadvánnyal (482) — Arvaszék 3094 (2937) kihágás 118. — Gazdasági iktatóban 929 (1000) községi bíróságnál 2561 (2883) számvevőség 5024 (4619), mérnöki 1361 (1555) — Adóügynél 5807 (5929). Rendőri (közigazgatási) 11641, (11406) rendőr kihágási 1119 (642). A bejelentési hivatalnál 917 (800) Be- és lejelentés, 45535, (43603) eszközöltetett mely számban a külföldiek is befoglaltatnak. Mint ezen számokból látszik legtöbb tételnél esést látunk egyedül a rendőri kihágási iktató számai, azok melyek csak nem megkészszerződtek. Bizony szomorú állapot.

Nagy meglepetést keltő hír. Nagy-Becskereken és vidéken már pár év előtt elterjedt azon hír, hogy Lövy Ignác nagybecskereki gabonakereskedő és nagybirtokos F a r n a d y pénzügyigazgatósági titkárral szövetségbe a kincstár kárára okirathamisítást és ezzel kapcsolatosan csalást követett el, és hogy ezen büneselvények miatt a kir. törvényszéknél, a vizsgálat még akkoron el is rendeltetett. A vizsgálat eredményeként most már közölhetjük, hogy Lövy Ignác és Farnady le tartóztatása elrendeltetvén, mindketten vizsgálati fogságba helyeztettek, a hol gonoszítottateik gyümölcsét élvezik.

— **Jelmeztétel.** A pancsovai férfi dal-egylet f. hó 14-én a „Trombitás” szállodában jelmeztételt rendez, mely igen kedélyesnek ígérkezik. Egy chicagói női zenekar közreműködésén kívül egyéb mulattató jelenetekről is gondoskodik a körültekintő rendezőség. Alarcok is szívesen láttatnak, és az e czéjből szükséges igazoló jegyek a Wittigschlager-féle könyvkereskedésben szolgálnak ki.

— **Halálozás.** Súlyos, pótolhatatlan vesztesség érte a csak néhány hónap előtt városunkból Zimonyba költözött Garai Jenőt, a zimonyi közraktárak igazgatóját. Neje Garai Ida alig 34 éves korában hosszú és kínos szenvedés után hetfőn délelőtt jobb létre szenderült. A boldogultban a férj a hü feleséget a négy kis gyermeke pedig a gyengéden szerető édes anyát gyászolják. Temetése, melyen sok pancsovai gyászoló is résztvett, szerdán délelőtt volt Zimonyban. Nyugodjék békében.

— **Orvosok értekezlete.** Már több mint egy éve jelent meg egy ministeri rendelet, mely a tüdővész elleni védekezés tárgyában ad utasításokat. Ertesülésünk szerint városunk hatóságiorvosai mára a napokban fognak értekezletre összegyűlni, hogy a tüdővész elfojtása czéljából teendő intézkedések felől tanácskozzanak és esetleges javaslatokat megtegyék. Ezen hírhez csak az a megjegyzésünk hogy talán nem ártana, ha ugyan ezen alkalommal a városunk területén jelenleg dühöngő járványok elleni védekezés felől is tanácskoznának a városi orvosok, mert temetőnk kis sirdombjai már is túlságosan megszapordtak.

— **Tantestületi kiküldöttek.** A községi iskolák tantestületi tegnap délután választották meg képviselőiket az iskolaszékbe. A tantestületek megbízottai a legközelebbi három évre Martinovics Ivó és Lambrécht Péter.

— **A vásárok szaporítás ellen.** A kereskedelmi miniszter felszólította a kereskedelmi és iparkamarákat, hogy ezentúl, ha a vásártartás iránt beadott kérvények elintézése előtt megkérdézik a kamarák véleményét, jelentésükben azt is mondják meg, hogy a vásárnak valamely közegben való megegyedése milyen hatással lehet a környéken levő nagyobb városok fejlődésére. A miniszternek ugyanis az a véleménye, hogy az alárendelt jelentőségű városok megakadályozzák a nagyobb vidéki városok fejlődését és éppen ezért a nagyobb vidéki városokban szeretné a vásárokat koncentrálni.

— **Uj versenytárgyalás.** Az új selyemfonoda gyár építési munkálatai biztosítására múlt évi december 10-én tartott verseny tárgyalás eredménytelen maradt miert is a földmivelésügyi miniszter új ajánlati verseny tárgyalást rendelt el. A verseny tárgyalás a nagybecskereki áll. építészeti hivatalnál január 16-án d. e. 10 órakor fog megtartatni. A költségvetési összeg 77,283 frt 88 kr. melyek 50%-át a nagybecskereki adóhivatalnál kell bányapénzül letenni és az ajánlatokat a záros határidőn belül az említett építészeti hivatalnál nyújtandók be.

— **Tenyészkának.** A múlt október havi közgyűlés ismét elhatározta, hogy a sertés tenyésztés emelése czéljából 8 drb. fajkant fog beszerezni. Együttal megkérték a ministert, hogy vagy egész ingyen vagy legalább kedvezményes áron engedje át ezeket valami állami gazdaságból. A földmivelésügyi miniszter a napokban értesítette a várost, hogy a temesvári állattenyésztési felügyelőséget utasította, hogy 8 drb. mangolicza fajkant válasszon illetve küldjön Pancsovának. A vételár, mely darabonként 36 frtba kerül három felévi részletekben fizetendő.

— **Hogy fizessük a pálinka-adót?** A pálinka italmérséki és cukor fogyasztási adónak múlt hó végével történt megszűnése alkalmából t. olvasóinknak óhajtuk szolgálatot tenni avval, midőn figyelmeztetjük arra, hogy saját jól felgött érdekében cselekedzenek, ha a f. hó 1-ről bejelentett készletük után visszajáró adót a bérletségtől készpénzben veszik fel, míg a kir. adóhivatalnál feljesztendő fizetést maguk végzik, mert a fizetendő pótdadó az adó eddigi arányával szemben jóval enyhébb és így az ekként megtakarított sok helyt jelentékeny összegre rugó pénz nem a bérlő hanem a maguk javára esik.

— **Eladott jubileumi érem.** A legelső büntetést a jubileumi emlékérem miatt Ka-

ránsebesen mérték ki egy nekibusult rumunyra. Az atyafi ugyanis a bánata felejtéséhez szükséges pálinka megszerzésére a kellő pénz fölötte nem rendelkezvén, a mellén fityegett medáliát eladta kenyeres pajtásának 1 koronáért. A jogügylet megkötésénél jelen volt tanuk egyike följelentette a dolgot s így történt azután, hogy a medáliát áruló rumunyt három napi elzárással büntették, a vevőtől pedig az érmet elvették.

— **A zentaiak meg a csacsik.** Furesa módon kerülnek egy sorba a zentaiak a csacsival. De nemcsak furesa, hanem szomorú is. Mint lapunknak írják, Zentán oly nagy a szegénység, hogy az emberek nem képesek disznót bírni. Hogy valamit mégis rájárnak tölire, vesznek 6—8 forintért egy jól megtermett csacsit, meghízalják, s annak rendje és módja szerint — levagják. Készítenek belőle kolbászt, hurkát és egyéb — csacsiságokat is. S amint mondják, a busa igen izletes. Hiába, a magyar ha már disznót nem ül, ül csacsitort. Bizony furesa és szomorú.

— **Pillangó.** Pompás újévi száma volt a Pillangó című élelaponak, amely magas színvonalon álló tartalmával gyönyörű képeivel oly hamar kivívta a közönség elismerését. Az új esztendővel is annak ígérkezik, ami eddig volt, ostromozója a társadalom létszégeinek, de e téren is kirekesztve mindazt, a mi a jó izlést, a tisztességet sérthetné. A „Pillangó újévi száma egy értékes és érdekes irodalmi album, a melyben az olvasó közönség a magyar irodalom és művészet sok jeles emberének autogramját találja olyan költemények és cikkek alatt, amelyek direkt a „Pillangó” számára íródtak. Ez az album díszes lesz minden szalonnak, a hol kegyelettel és szeretettel bódolnak meg a szellemi munkások előtt, a kiknek kezeirását — imel faksimilóban nyújtják át emlékül. Jókai Mór, a magyar humor királya, volt az első, a ki a „Pillangót” kéziratával megtisztelte. A brányi Emil, a jeles költő, gyönyörű költeményt írt a Pillangórol. Azonfelül pedig a következő költők, írók publicisták és zeneszerzők írtak a „Pillangó” újévi számába: Barsony István, Balkay Béla, Csergy Hugó, Czizklay Lajos, Feszty Árpád, Feszli Géza, Gergely István, Géczy István, Heltsai Jenő, Káldy Gyula, Levik Károly, Lyka Károly, Makai Emil, Molnár Ferenc, Markus Miksa, Palágyi Lajos, Pásztor Árpád, Rózsa Miklós, Szatmári Mór, Salamon Ödön, Solyomosi Elek, Thuri Zoltán, Tarnay Alajos, Timár Szaniszló, Vészi József. A mellett, tele van jobbnál jobb tréfákkal, szébbnél szébb képekkel a Pillangó újévi száma. Előfizetési ára egész évre: 4 frt; félévre: 2 frt; negyedévre: 1 frt. A „Pillangó” kiadóhivatala: Budapest, VI. Teréz-körút 35. sz. I. em. alatt van.

— **A Magyar Biztosító most lépett II-ik évfolyamába.** A lap e rövid fennállása alatt is bebizonyította életrealóságát és azt, hogy hiányt pótol a biztosítási szakirodalom terén. Minden egyes számában kiváló közgazdasági írótól kitűnő szakközleményeket hoz. A biztosítás körében történt eseményekről alapításokról és nyitásokról legjobban van értesülve és a biztosítási tisztviselők érdekeinek egyik legbivebb zászlóvivője. A lap Birinyi Imre szerkesztésében Budapesten (VI. Szónod utca 66. sz. a.) jelenik meg és előfizetési ára évenként csak 6 frt melyet 1/2 évi részletekben is be lehet küldeni.

Kiadótulajdonos: Feymann Gyula.
Nyomatott Vig Simon gyorsajtóján.

PANCSOVA és KUBIN közt.

Állomások	óra és percz	Menetár		
		I.	II.	III.
Pancsováról ind.	2:26 8:49	—	—	—
Réva-Ujfalu	3:10 9:33	50	30	20
Toront-Petrov. érk.	3:37 10:00	60	40	25
„ „ ind.	8:39 10:41	—	—	—
Leánykút	9:21 11:04	100	60	40
Deliblat	9:57 11:38	120	80	50
Bavaniste	10:33 12:00	180	120	75
Temes-Kubin	10:43 12:58	240	160	100
Kubin-Dunspart érk.	— 1:11	—	—	—

PANCSOVA és VERSECEZ közt.

Állomások	óra és percz	Menetár		
		I.	II.	III.
Pancsováról ind.	4:10 8:49	2:26	—	—
Réva-Ujfalu	4:54 9:33	3:10	50	30
Tor.-Petrovoszello érk.	5:31 10:00	3:37	60	40
„ „ ind.	5:21	—	3:57	—
Alibanár	6:18	—	4:14	90
Károlyfalva	6:39	—	4:26	100
Temes-Miklós	6:59	—	4:42	100
Ulma	7:18	—	4:59	120
Vlajkovecz	7:30	—	5:11	180
Verseceze érk.	7:47	—	5:28	150
Temesvárra érk.	1:29	—	8:40	—
Bázásra	9:54	—	—	—
Budapestre	7:40	—	7:15	—

9315 sz.

tkvi 1898.

Árverési hirdetményi kivonat.

A perlaszi kir. járásbírósg mint telek-könyvi hatóság az előterjesztett kérelem folytán Lassin György javára 70 frt tőke, ennek 1896. évi november hó 7-től járó 6% kamatai, 50 frt 84 kr. eddigi, 8 frt 85 kr. jelenlegi s még felmerülő költség kielégítése végett az 1881. LX. t.-cz. 144 §-a alapján s 146 s 156 §-a értelmében Mislyanov Mita t.-szigeti lakos ellen a T.-Sziget közszéghatárában fekvő és a t.-szigeti 2143 sz. tkvben foglalt: I. I. d. 116 184 hrsz. 700 1-31 szántónak Mislyanov Misa nevében álló 1/3 részére 72 frt, 2. II. d. 116 184 hrsz. 1° hold I. o. szántónak ugyanazon 1/3 részére 107 frt, 3. I. d. 145 hrsz. 1 hold I. o. szántóra egészben 76 frt, 4. III. d. 143 hrsz. 1 hold I. o. szántóra egészben 72 frt, 5. III. d. 143 hrsz. 1 hold I. oszt. szántóra egészben 72 frt, 6. II. d. 180 hrsz. 2 hold I. o. szántóra egészben 150 frt, becsárban az árverést elrendeli s azt valamint a megállapított feltételeket ezennél közhírré teszi.

A nyilvános árverés Tor.-Sziget közszéghatárában 1898. évi január hó 30. napján d. e. 9 órakor fog megtartatni a következő úgy a tkvi hivatalban mint a Tor.-Sziget közszéghatárában kifüggesztett és megtekinthető feltételek mellett:

1. Kikialtási ár a becsár.
2. Ezen árverésen a fenti ingatlanok a kikialtási áron alól is eladatni fognak.
3. Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni.

Perlaszon, a kir. járásbírósg mint telek-könyvi hatóságnál 1898. évi október hó.

Toth,
kir. aljárásbíró.

33 szám.
eln. 1899.

Hirdetmény.

Aláírott összeíró bírósg az 1898. évi 3300. I. M. E. sz. a. kiadott bel- és igazságügyministeri rendelet 4. §-a értelmében közzéteszi, hogy a Pancsova városában lakó minden férfi, tehát a községhez tartozó pusztán és tanyán lakó is, a ki magyar honos, a folyó évben legalább 26. életévet betölti, a magyar nyelvet érti, azon irni és olvasni tud és évenként legalább 20 korona egyenes állami adót köteles fizetni, amennyiben pedig ideleges adómentességet élvez, hús korona egyenes állami adónak megtelevő értékű vagyonnal bír, vagy az adózásra való tekintet nélkül legalább 26. életévet betöltött köztisztviselő, lelkész, a magyar tudományos akadémia tagja, tódor, okleveles tanár, ügyvéd, mérnök, építész, hajós-kapitány, gazdasz, gyógyász, orvos, erdősz, bányász, tanító, sebész, állatorvos, továbbá az, a ki a felsőbb művészeti vagy más felsőbb szakiskolát elvégezte, végül a ki a középi-kolai záróvizsgát letette, folyó évi január hó 17-től január hó 31-ig bejáról az összerési bírósg előtt mába való felvétel végett az összerési bírósg előtt a városahatárában a délutáni órákban 3 órától 6-ig sze-

